

Licht uit de duisternis

Predikatie van ds. L. Huisman

Geliefden, het Woord van God, wat we u vanmorgen willen ontvouwen, kunt u vinden in 2 Kor.4:6.

Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods, in het aangezicht van Jezus Christus.

Deze tekst spreekt ons dus van: Het licht dat nu ontstoken is.

:

- 1e dat dit licht schoner is dan het licht in de natuur: dat het schijnt in het hart;
- 2e dat het kennis geeft van Gods heerlijkheid, in het aangezicht van Jezus Christus.

Geliefden,

De Heere had gezegd: Ik heb veel volks in deze stad. Dat was de stad Korinthe. Er was schier geen goddelozer plaats op de aarde dan Korinthe. Korinthe was een stad waar vele kruispunten van wegen waren, grote handelswegen, waar een hele metropool was, waar vele volkeren kwamen, waar kapitaal vergaderd werd en waar evenzoveel afgoderij bedreven werd. Waar de zonde van de wellust en de ontucht welig tierde, voornamelijk daar waar het geld vloeiende als water. In deze stad, zegt de Heere, heb Ik veel volk. Korinthe, waarlijk ook van deze stad mag gezegd worden: Ik weet waar gij woont, namelijk daar waar de troon des satans is. Daar, in het hart van de wereld, daar bouwt God Zijn gemeente. Zó sterk is de kracht van het Woord, en zó sterk is het licht van Gods Evangelie, dat alle voorspoed en alle welvaart en alle zondelust dit licht niet kan uitdoven, maar dat God naar Zijn eeuwig welbehagen in deze goddeloze stad Zijn tempel bouwt. Paulus, hij heeft alreeds eerder een brief aan de gemeente te Korinthe geschreven. Want daar kwamen grote misstanden die pas geïnstitueerde gemeente binnen. De verwereldlijking van de kerk was zo pas na de stichting al volop merkbaar. En hij heeft ernstig bestraft de zonde weg te doen en in een nieuw godzalig leven te wandelen. Daarna schrijft hij deze brief. En in deze brief schrijft hij o.a.: "Ik heb gehoord dat gij bedroefd geworden zijt over mijn vorige brief, waarin ik u zo ernstig bestrafte uw werelds en goddeloos leven te verlaten en in een nieuw godzalig leven te wandelen. Maar, zegt hij, met die droefheid zijt gij niet van God afgefallen en dáárin verblijft ik mij. Het had u ook kunnen verbitteren, maar, zegt hij, nee, ge zijt bedroefd geworden naar God. En de droefheid naar God die heeft een onberouwelijke bekering tot zaligheid gewerkt. En daarom, zegt hij, ben ik toch blij dat ik u die brief

geschreven heb. Niet omdat ik u bedroefd heb, daar ben ik niet blij om, maar omdat uw droefheid tot beterschap geleid heeft, die heeft u nader aan God verbonden. Maar, nu moet u niet denken, dat het daarmee alles in één keer omgekeerd was, zodat men voortaan in een nauw en in een godzalig leven zou wandelen, alsof er voortaan geen strijd meer zou zijn, alsof nu álles voortaan leven en vrede zou zijn. Zolang we hier op de aarde zijn, worden wij altijd in de dood overgegeven om Jezus Christus' wil." Dat geldt van elk gelovige, maar dat geldt ook van de kerk in het gemeen. De kerk blijft hier altijd de kerk onder het kruis. God zal zorgen, dat we als kerk nooit triomferend het hoofd omhoog kunnen heffen, en zeggen: "Ziezo, daar zijn wij." We zullen ons aan de wereld nooit kunnen presenteren als een wereldse grootheid, waar alles klopt, want het is een geestelijk Koninkrijk. En de kerk van Jezus Christus is een kerk die dwars door vuur en rookdamp, door zorg en door moeite, door verdriet, door persingen en wereldweën heen nauwelijks, náuwelijks zalig wordt, maar dan toch zéker zalig wordt. Paulus, hij begint ook in dit hoofdstuk met te zeggen: Daarom, dewijl wij deze bediening hebben. Hij moet zich verdedigen tegen een deel in de gemeente van Korinthe; die geloven niet dat Paulus een bedienaar van Gods Woord is. Daarom zegt hij in het hoofdstuk ervoor: Beginnen wij nu onszelf wederom u aan te prijzen? Behoeven wij ook, gelijk sommigen, brieven van voorschrijving aan u? of brieven van voorschrijving ván u? Nee, zegt hij, dat zal ik niet opnieuw doen. Daarom, dewijl wij deze bediening hebben; of u het geloven wilt of niet, maar wij hébben deze bediening, naar de barmhartigheid die ons geschied is, zo vertragen wij niet. Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande, niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelf aangenaam makend bij alle gewetens der mensen, in de tegenwoordigheid van God. Hij zegt: Wij hebben getracht ons aangenaam te maken, gemeente van Korinthe. Maar dat hebben we niet gedaan met allerlei vleierende woorden; we hebben u niet naar de mond, naar het vlees gesproken. Maar we hebben getracht ons aangenaam te maken door het Woord van God aan u te openbaren. En ja, zegt hij, dan zijn er, die zijn daaronder niet gevallen, want indien ons Evangelie dan, ondanks dat, tóch bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan, in dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft. De god dezer eeuw, dat is de duivel, de overste van de machten; de god dezer eeuw, die heeft de zinnen verblind, namelijk, en dan zegt hij, de ongelóvigen. Dat is de kern, dat is de hoofdsom. Hij noemt ze geen dronkaards, hij noemt ze geen dieven, hij noemt ze geen lasteraars, hij noemt ze geen rovers, hij noemt ze geen hoereerders, maar hij noemt ze ongelovigen. Daar ligt de kern van hun opstand: ongelovigen. Opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus. Ze hebben bedekselen der schande in hun ongeloof en ze willen het licht van Christus niet. Ze sluiten moedwillig hun ogen voor de prediking van Paulus. En ze hebben wel

bedekselen, ze verklaren zichzelf wel rechtvaardig onder de prediking; maar hij zegt: Het zijn bedekselen der schande, bedekselen van ongelooft. En nu zegt hij: Het licht van het heerlijk Evangelie, dat heeft ze niet beschenen, van Hem Die het Beeld van God is, ze blijven Hem verwerpen. Want zegt hij: Wij prediken niet onszelf, maar wij prediken Christus Jezus, de Heere. Hun opstand is een opstand tegen het Evangelie, want dié hebben we gepredikt, Jezus Christus. En dan zegt hij tenslotte: En onszelf, dat wij uw dienaren zijn om Jezus' wil. Hij zegt: Ja zeker, wij hebben ook onszelf gepredikt. Niet als de grond van de zaligheid, maar we hebben onszelf gepredikt, dat we maar een dienstknecht waren. We hebben gezegd: Mensen, u hoeft mij alleen maar te geloven, voorzover ik het Woord van God spreek; want ik ben maar een dienstknecht, meer ben ik niet. Daartoe heeft God me gezonden. Maar, zegt hij, al is het dan waar, dat dat heerlijk Evangelie in sommigen niet ontvangen wordt, omdat ze een bedeksel der schande hebben, omdat de god van deze eeuw hun zinnen heeft verblind. En met welke middelen de god van deze eeuw dat dan ook doet, ach, hij heeft zovele middelen uitgevonden. Die god van deze eeuw die heeft zulke machtige middelen om het Evangelie van Gods genade buiten ons hart te houden. Hij werpt zoveel van die gouden appelen voor onze voeten. Hij heeft de welvaart, waarmee hij onze harten als met een deksel toesluit. Hij heeft alle wereldzin en alle zondelust, hij heeft alle ijdel vermaak, waarmee hij het inzonderheid heeft toegelegd op de harten van onze jonge mensen. Je kan tegenwoordig zo ontzaggelijk veel zien. Je hoeft niet eens meer naar de bioscoop om heel de avond je te verlustigen in alle schijnschoon en in alle schijnliefde. O, de god dezer eeuw die heeft er velen de zinnen verblind. Juist ook door onze voorspoed hebben we wat dat betreft ook geen aanknopingspunt meer om de Heere te smeken. Alles vloeit vanzelf in onze portemonnaie. We zijn zo sterk en zo groot en zo werelds geworden. Maar welke bedekselen er ook nog meer mogen zijn, hij zegt, toch zal dat Evangelie voortgaan. En dat is dan de blijde tijding, die ondanks alle droefenis toch door de Heere verwerkelijkt zal worden, zolang de zon en de maan er zijn zal. Want, zegt hij: God, Die gezegd heeft. Want, GóD! Al is het dan dat het deksel dicht is op veler harten. Máár, God Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis schijnen zou, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft. En dan gaat hij hier terug naar de schepping. Dan zegt hij: Voordat God het licht schiep, was alles één chaos; alles was duister en alles was woest. Daar was geen leven van mens, plant of dier; alles was duister. En toen, toen heeft GóD gezegd. Hier zegt Paulus Wié het gedaan heeft, en hoé Hij het gedaan heeft. Hij zegt: GóD heeft het gezegd. En hoe heeft Hij het gedaan? Hij heeft het gezégd. Hij verklaart niet hoe dat licht gekomen is. Hij zegt: God heeft gezegd. God heeft het gedaan. God heeft licht gegeven, en God kán alleen licht geven. Dat is het begin van alle leven. God is licht, Hij schiep het licht en er is gans geen duisternis in Hem. Geliefden, toen heeft God op die chaos, door Zijn hand geordend, licht gegeven. Hoe? Door

te zeggen: Daar zij licht! En toen wás er licht. Op datzelfde ogenblik dat God dat zei, toen was het er. En nu zegt Paulus, zó heeft God het licht tot aanschijn geroepen. Maar, zegt Paulus, zo doet God nu ook in de wereld. De wereld is net als de wereld, hoewel de chaos onzondig was; aan de chaos kleefde geen vloek. Maar de wereld waarin wij leven is óók een chaos, maar boven dat alles is het een chaos door de vloek, die door de zonde over de wereld gekomen is. De wereld komt niet tot het licht; de wereld vordert niet, ondanks al onze wetenschap en óndanks al onze techniek. Het paradijs op de aarde komt niet! Dat geldt voor de wereld; de wereld waar je elke dag van in de krant leest; de wereld waar we middenin leven. De wereld wordt door de welvaart en de wijsheid en de wijsbegeerte en alle machtige wetenschappen niet beter. Integendeel. We worden steeds onrustiger, steeds angstiger, steeds ellendiger, steeds egoïstischer, steeds harder van hart. De misdaad tiert welig. Nooit zoveel roofovervallen, nooit zoveel moorden, nooit zoveel bankovervallen, nooit zoveel verkrachtingen, nooit zoveel ongerechtigheid in het verborgen en in het openbaar bedreven, dan in deze tijd. En men wéét zoveel; en we kunnen zoveel. We kunnen op de maan komen, we kunnen de diepte der aarde onderzoeken. Wat kunnen we al niet? Maar we kunnen de wereld niet beter maken. En dat geldt van de kerk ook. Ach, van de week, het was nog een eerlijke ontboezeming ook, ik weet niet of u het gelezen hebt, wat professor Graafland zei. Hij tilde aan de nood van de kerk. En hij gevoelde ook wel dat er iets gebeuren moet. Grote delen sterven weg. Andere delen, die bij elkaar horen, kunnen elkaar niet vinden. Hoe dat het moet, zei hij, ik weet het ook niet. Hoe dat we de Gereformeerde Gezindte, die mensen die bij Schrift en belijdenis waarlijk begeren te leven, bij elkaar moeten krijgen. We weten het ook niet. We weten de poort niet te vinden. We zien geen deur in deze muur. En, u moogt nog verder afdalen, u moogt het ook op uw eigen hart toepassen. U bent misschien ook al 20 jaar, of 40, of 80 misschien al. Bent u beter geworden? Anders? Heiliger? Nader tot God gekomen? Kom, of is het alles nog chaos, vervloekt, duisternis, wanorde, schuld, benauwdheid, uitzichtloosheid, moedeloosheid? Luister dan. God heeft licht gegeven. Dat kwam niet van beneden. Dat kwam van boven. Dat heeft God gedaan. O, als Paulus op de omstandigheden ziet, daar in Korinthe, dan kan hij wel inpakken. Dan kan hij wel zeggen: mensen, in zo'n stad is het niet meer mogelijk om te werken. Waar de misdaad en de ongerechtigheid zó welig tiert, daar kunnen wij wel naar huis gaan. Dáár heeft het Evangelie geen kracht. Maar hij klemt zich vast, hij tilt zich op, hij omhelst de Godsspraak. En hij zegt: O, God, Gij zei: daar zij licht! En er was licht. Hebt Ge zó ook niet gesproken in de volheid des tijds? Niemand kan de zon doen schijnen; niemand kan het Evangelielicht doen opgaan. Dat kan Paulus niet, dat kan Apollos niet, dat kan ik niet, dat kan u niet. Maar nu zegt Paulus: Máár God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft. Hij voegt er dus nog wat aan toe. Hij zegt: Dat licht dat heeft maar niet alleen op de aarde

geschenen. Jezus Christus is maar niet alleen in Bethlehems stal geboren. De engelen hebben maar niet alleen gezongen van die vrede op aarde, omdat er weer recht voor God was en eer voor God in de hemel. Die engelen, die hebben tegen de herders als Gods boodschappers, gezegd: Hij is u geboren. Ga maar kijken! Dan zult u Hem vinden. Hij ligt in doeken gewonden, in een kribbe. Dat hebben ze óók gezegd. En dát hebben die herders gehoord. Dat hebben ze ingedronken als de duisternis het licht indrinkt, als de dorstige aarde de stroom van water indrinkt. Want het was donker in hun hart, en het was donker in de kerk, en het was donker in de wereld. Maar toen heeft God gezegd: daar zij licht! Niemand heeft Hem bewogen. Hij is uit Zichzelf bewogen geworden. Hij heeft Zijn Zoon in de kribbe gelegd uit Zijn eeuwig welbehagen. En nu heeft God van de hemel verkondigd: Ik heb het licht gemaakt in deze wereld. Heden is u geboren de Zaligmaker, Welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. Ja, geliefden, zo komt God, zo komt Hij in de wereld, zo ligt Hij daar neer in de kribbe. Maar zo komt Hij altijd nog weer in het Woord der prediking. Elke preek is een komen van Christus in deze wereld. Elke Evangelieverkondiging is een openbaring van Hem, Die gekomen is. En nu vraag ik u in alle ernst: Heeft dát licht nu ook de duisternis in uw leven tentoongesteld? Zijt gij nu ooit in de prediking van het Evangelie tot de bekendmaking gekomen: O, God, dan ben ik duisternis! Met andere woorden: Heeft nu ooit de prediking van Gods genade uw hart verbroken, zodat ge moest zeggen: O, God, bent U zó goed! Wat ben ik dan verschrikkelijk slecht. Daar begint de genade van God. Daar gaan we buigen. Waar Gód spreekt: “Daar zij licht!” Dat licht, zeg ik, kunnen we niet opwekken. Dan worden we steeds bozer, steeds hatelijker, steeds egoïstischer, steeds wereldser, maar God heeft dat licht in ons hart gegeven. En dan weet ik zeker, dat Paulus denkt aan dat ogenblikje op de weg naar Damaskus. O, toen ging hij voort in zijn eigengerechtigheid, en hij was naar de wet een farizeeër, hij was naar de ijver een vervolger der gemeente. Hij dacht de Heere te dienen; hij meende het echt, echt. Hij had zijn klederen gewassen, hij had zijn hart gezuiverd; hij had zijn handen gezuiverd. Hij ijverde voor de Naam en de zaak des Heeren. Het was een vrome, een vrome zoals iémand maar vroom kon zijn. Hij was onberispelijk, naar de wét!

Maar toen, toen hij in zijn blinde ijver voor God voortdraafde, menend God een dienst te doen, toen heeft God gezegd: Er zij licht! En er was licht. En wat gebeurde er toen? Toen werd Saulus blind. Als God een mens licht geeft, hoe vreemd het ook moge klinken, dan wordt hij blind. Maar zijn ziel ging open, zijn zielsoog ging schijnen, zijn harte-oog werd verlicht. Want wat zag hij? Hij zag, dat hij op de verkeerde weg was. En dat is niet prettig als je dat ziet; dat is niet aangenaam. Maar het is wel nuttig. Hij zag dat hij op de verkeerde weg was. Hij zei: O, God, nu dacht ik dat ik bezig was voor Uw Naam en Uw zaak en voor Uw dienst en voor Uw eer, en nu ben ik louter en alleen voor mezelf bezig. Erger, ik ben bezig tégen U. Saul, Saul,

wat vervólgd gij Mij! Niét, wat diént ge Me toch, maar: Wat vervólgd ge Mij. Dat zegt de Heere tegen Saulus. Toen, zegt hij, toen heeft God in onze harten geschenen. Want daar gaat het om. O, ik weet wel, wij doen niet zoals Saulus natuurlijk. Daar zijn wij veel te verstandig en veel te goed gereformeerd voor. Maar het zou toch kunnen zijn, dat het licht wel in uw verstand geschenen heeft, maar nooit in uw hart. Dat ge wel precies wéét hoe God Zijn volk bekeert, maar dat ge zelf niet bekeerd zijt! Dat is mogelijk. Het zou kunnen zijn, dat u met uw leven bewijst, met uw handen, met uw voeten en met uw daden bewijst, dat het u menens is om God te dienen, maar dat uw hart verre is van de Heere. Want niet wat ons denkend verstand is, en niet wat onze handelende hand is, maar wat ons hárt is, dat zijn we voor God, want God ziet ons hart aan. En daarom, bedrieg u niet met wat verstandelijke kennis van zonde en genade. Bedrieg u niet met wat oppervlakkige aandoeningen van liefde voor God en voor Jezus. Bedrieg u niet met enige ijver die ge aan de dag legt in de gemeente des Heeren om God te behagen. Want ge kunt met dat alles nog een Saul zijn, een onbekeerde Saulus die dreiging en moord blaast tegen de gemeente des Heeren, tegen de ware armen van geest, die in hun hart het licht gevonden hebben, en die nu in het stof gebogen liggen. Want Saulus had geen praatjes meer, Saulus moest geleid worden. Saulus wist het niet meer. Dat is de vrucht van de genade Gods bij de aanvang van het geestelijk leven. Zo heeft de Heere in zijn hart geschenen. En waartoe? Paulus zegt: Hij heeft in onze harten geschenen om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods, in het aangezicht van Jezus Christus. Verlichting der kennis, om de heerlijkheid van God te zien. Er is veel kennis, ik heb er straks al wat van gezegd, in deze wereld. Kennis op het natuurlijk gebied. Men kent het lichaam van de mens door en door. Men kan de meest verborgen geheimen van allerlei ziekten naspeuren. Men kent de weg in het heelal, de weg naar de maan en de weg naar Mars. Men kent de weg naar de diepten der aarde. Men kent ook de weg in de Bijbel. Daar is wat kennis, daar is wat wetenschap van het Woord van God. Dikke, lijvige boeken zijn geschreven. Maar al deze kennis geeft ons geen vrede met God. Al deze kennis maakt onze ziel niet gelukkig. Kijk nu eens, ook de mensen die de nieuwe theologie aanhangen, die de Bijbel nu ineens duidelijk kunnen lezen door de bril van de moderne wetenschap, zijn dat nou zulke gelukkige mensen? Vindt u nou onder die nieuwe theologie, u hebt er allemaal wel in uw kennissenkring, van die mensen die in zulke gemeenschappen leven, vindt u daar nou echt van die zielsgelukkige mensen? Ja, wel gelukkig in de wereld, gelukkig met hun geld en met hun gezondheid, en met hun mooie huis en met hun blinkende auto, en met hun betrekking. Ja, dat wel; dáár zijn ze wel gelukkig mee. Maar wat baat dat als u straks op uw sterfbed ligt? Wat baat dat als u bij uw geliefde dode staat? Wat baat dat als uw levensbaan ten einde is? Wat baat dat als Gods klok ook uw levenseind getikt heeft? Wat baat u dan geld en goed en eer en aanzien en kennis? Nee, dié vrede en die

blijdschap bedoel ik niet. Maar ik bedoel die blijdschap die blijft; die blijdschap die Jakob deed zeggen: Op Uw zaligheid wacht ik, o Heere! Die blijdschap die in de dood niet ondergaat, maar juist in de dood opblinkt; die blijdschap, die als de golven en de baren zich verheffen over uw ziel, u op doet stijgen als met arendsvleugelen en u doet uitroepen: deze God is onze God, eeuwiglijk en altoos. Dat is echte blijdschap, dat is echte blijdschap. Dat is blijdschap die de dood verduren zal. Dat is blijdschap die door ziekte en dood niet wordt weggenomen. Dat is blijdschap die door tegenslagen niet wordt weggenomen. Nee, Paulus zegt in dit hoofdstuk, wij, bedienaars van dat Evangelie, worden altijd in de dood overgegeven, maar dat dooft onze blijdschap niet, dat rooft ons uitzicht niet. O zeker, de slagen kunnen fel zijn en de twijfelingen en de schuddingen hevig, en de nacht der zonde kan doordringend zijn. We kunnen ons zo ver van God af voelen, dat het is, alsof we zijn aan het uiterste des lands, alsof God nooit meer horen zal, alsof we nooit Zijn ontfermend Woord hebben ingedronken met onze dorstige ziel. Dat kan. Maar,

Nochtans wat mij Heer' wedervaart,
ik hang U aan zijnde bezwaard;
want in 't lijden dat mij benauwet,
met Uw hand Gij mij onderhouwet.

zo zingt Datheen. En dat is waarachtig. Het kan zo donker niet zijn, maar waar God het geloof gegeven heeft, daar blijft altijd nog het sterrenlicht der hoop, wat ons met Job doet uitroepen: Al doodde Hij mij, zou ik niet hopen? Zou ik het goede van de Heere ontvangen en zou ik het kwade niet ontvangen? O God zal zorgen dat Zijn waarheid nimmer gekrenkt wordt. Want kijk, in het rijk der natuur heeft het nog nooit gefaald dat het licht des morgens als het ware uit de duisternis opging. Wanneer je aan de horizon het licht ziet verschijnen, als het ware uit de afgrond opkomen, het licht van de zon; dan is God getrouw. Dan gaat Hij als een Bruidegom uit Zijn slaapkamer en Hij staat als een Getuige voor elks oog te schitteren. We zien het. Door de zon zien we de zon. Door God zien we God. Maar nu heeft de Heere gezegd: Dat is Mijn verbond van dag en nacht, daarvan heb Ik gezworen, dat zon en maan, de loop der sterren, zomer en winter, regen en droogte, niet zouden ophouden. Maar, zegt Hij, nu heb Ik nog een beter Verbond. En van dat betere Verbond zeg Ik, dat zal Mij zijn als de wateren van Noach, toen Ik zwoer, dat de wateren van Noach de aardbodem niet meer zouden bedekken, zó heb Ik gezworen dat Ik niet meer op u toornen, noch u schelden zal. Bergen mogen wijken, heuvelen wankelen, maar het Verbond Mijns vredes, Mijn genadeverbond, weet van geen wankelen, noch bezwijken, zegt de Heere, Uw Ontfermer. Kom nu, alle bedroefden, treurigen naar God, hongerigen en dorstigen, ellendigen, tot dát Verbond. O wij hebben geen gerechtigheid, en wij vinden geen toegang tot God op onze

bekering, onze werken, onze beste werken zijn met zonde bevuurd. Het is bij ons altijd in de dood worden overgegeven. Het is bij ons altijd sterven om Christus' wil. Het is bij ons altijd verlies. Maar wij hebben een eeuwig Verbond der genade. En zoals God in het rijk der natuur nog nooit nagelaten heeft om na de donkere nacht het vriendelijk licht te doen schijnen, zo zal Hij, naar de eed die Hij ons gezworen heeft in dat Verbond, niet nalaten na een nacht, zo bang, zo dicht, ons het vriendelijk licht van Zijn aangezicht weer te schenken.

Hij zal ons kennis van Zijn heerlijkheid geven. Ja, maar is Gods heerlijkheid juist niet tégen ons? Is het niet zo, als we denken over de heerlijkheid Gods, dat dit ons juist een beletsel is om vrijmoedig tot Hem te gaan? Want we voelen ons, door het ontdekkend licht van Gods genade, door ons te confronteren aan het Woord van God, aan Zijn heilige Wet, we voelen ons elke keer zo schuldig, we voelen ons zo ongelukkig. Want we komen niet tot de hoogte, waar we graag zouden willen zijn. Ik spreek nu niet over een huichelaar. De huichelaar, die wil alleen maar rechtvaardig zijn, hij wil nooit heilig zijn. Maar het kind van God wil net zo goed heilig zijn als rechtvaardig zijn. Hij zou in de hemel niet kunnen en willen zijn, als hij niet heilig in de hemel was. Dat is een betrekking op het waarachtige licht dat God in de duisternis doet afstralen. Maar ik spreek nu over de oprechte van hart, die in banden geslagen is; die zegt: Ja kijk, dat is het nou, God is heilig en ik ben onheilig. God is heerlijk en ik ben onrein. Wie zal bij een verterend vuur wonen? Wie zal tot de heilige God mogen naderen? Mijn schuld, mijn zonde, mijn dagelijkse afmaking, mijn gebedsloosheid, mijn vruchteloosheid, dat krenkt mijn ziel; dat kluistert me met vele banden aan de aarde. Hoe zal ik tot Hem naderen? Luister! Ach, God weet veel meer als dat gij weet. En God weet veel beter als dat u het weet hóe ellendig het met u gesteld is. Want God ontdekt er u aan. Maar luister, nu heeft God tóch Zijn heerlijkheid geopenbaard. Nee, niet uit u, maar uit Hém. Want God Die gezegd heeft, Die gezégd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, Die heeft gezegd: Daar zij licht! Die heeft van Zijn kant, van bovenaf, Zijn heil verkondigd, Zijn genade geopenbaard in Christus Jezus. En niet alleen in Christus Jezus, ook in onze harten, zegt de apostel Paulus. Hij heeft het licht in onze harten ontstoken. Waarom? Omdat we 's Heeren heerlijkheid zouden kennen. Ja maar, geldt dan niet wat ik straks zei, dat de heerlijkheid juist een beletsel is om tot God te komen? Ja, dat zou zeker zo zijn, als God zo zondermeer Zijn heerlijkheid geopenbaard had. Dan zou het van ons allen gelden: Wie kan God zien en leven? Wie klimt de berg des Heeren op? Maar nu staat er in de tekst: Om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus. Je mag het ook zo lezen: Op het aangezicht van Jezus Christus. O, dat is maar niet te hooi en te gras die Naam van Jezus erbij slepen. Dat is maar niet om de zaak een beetje af te ronden. Nee, dat is juist de kénrn van de zaak. Hij heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard op het aangezicht van Jezus Christus. En dan denk

ik even terug aan Mozes. Als Mozes tot God naderde op de berg, en terugkwam naar het volk, dan staat er: Dan horende zijn aangezicht. Zo staat er eigenlijk in de grondtekst. Zijn aangezicht blonk; daar kwamen lichtvlammen af als hoornen. Zijn aangezicht blonk. En dan moest hij een zak, een kleden sluier over zijn aangezicht doen, een deksel staat er, een bedekking, opdat de kinderen Israëls zijn aangezicht niet konden zien. Als hij in de gemeenschap met God geweest was, dan straalde hij iets van de heerlijkheid van God af. Welnu geliefden, wat nu in Mozes maar gedeeltelijk was, als de middelaar van het Oude Testament. Niet de echte middelaar, maar een type van de Middelaar; wat nu maar in beginsel was, dat is nu in de Heere Jezus Christus volmaakt geopenbaard. Met andere woorden, dan kunnen de kinderen het ook begrijpen: Wil je nu weten wat de heerlijkheid van God is, dan zegt de Heere Jezus: Kijk maar naar Mij! Want Ik ben het uitgedrukte Beeld van Gods zelfstandigheid. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. Niemand heeft de Vader gekend, maar de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard. En hóe is die heerlijkheid nu af te lezen van het aangezicht van Jezus Christus? Ach, geliefden, dat zal wel een eeuwig geheim blijven voor al degenen die buiten Gods genade staan, zolang ze daarbuiten staan. Maar het is een ontsloten geheim, een heerlijke verborgenheid voor al degenen aan wie Hij het openbaart, die zich kennen als kinderen der duisternis, die de eeuwige dood verdiend hebben, die bij ogenblikken vrezen dat God ze met de sikkel van Zijn oordeel zal wegsnijden als een druiventros van deze wereld en ze zal werpen in de wijnpersbak van Gods toorn. Voor dezulken, zeg ik, die daarin God gelijk geven, die dit hartelijk belijden aan de voeten des Heeren, die dit met een gebroken hart tegen God zeggen, die geen weerstand meer hebben voor God, die zeggen: Heere, dat ben ik waardig. Aan die openbaart God Zijn Zoon in dit Evangelie van Gods genade. Aan dezulken zegt God: O, ge hebt het wel verdiend, maar Ik heb hulp besteld bij een Held. Ik heb de stok van Mijn gramschap doen neerkomen niet op uw hoofd, maar op het hoofd van Mijn lieve Zoon. Kijk maar, Ik heb Hem neergelegd in de duisternis, in de beestenstal, in doeken gewonden, in Gethsémané's hof, op Golgotha's kruin. Daar openbaart God de heerlijkheid van Zijn gerechtigheid. O, er wordt veel gesproken over het recht van God. Maar geliefden, de meeste mensen weten niet wat ze zeggen. Het recht van God, dat heeft Hij het allerheerlijkst geopenbaard in het kruis van de Heere Jezus Christus. En als je spreekt over Gods gerechtigheid zonder het kruis, dan kan je net zo goed de duivel zijn, want die spreekt ook over Gods gerechtigheid. Zijt Gij gekomen om ons te pijnigen voor de tijd, zegt hij. Hij wist van Gods gerechtigheid, maar dat redt hem niet. Zo kan je 100 jaar op de gerechtigheid van God zien, maar dat brengt je geen stap nader tot de Heere. Maar als je nou ziet in je verlorenheid, in je hulpeloosheid, in je zondigheid, in je totale verdorvenheid, dat God nu hulp besteld heeft bij een Held. Dat God gezegd heeft: Daar zij licht! Zónder ons! Uit de innerlijke

bewegingen van Zijn barmhartigheid. En dan, dan voor óns! Voor ons. Opdat wij, kinderen der duisternis, tot zonen en dochteren des lichts gemaakt zouden worden. Opdat we die heerlijkheid zouden aanbidden. Want er staat: Hij heeft Hem Jezus genoemd. Die Naam heeft Hij bij de besnijdenis ontvangen, op de achtste dag is Hij besneden en men noemde Zijn Naam Jezus. Dat was van de engel gezegd. Hij moest een Naam hebben, zoals elk kind een naam moest hebben, maar Hij moest inzonderheid een Naam hebben. Waarom? Omdat Hij gekend zou worden, opdat Hij geliefd en opdat Hij gediend zou worden. Nou, daarom heeft God gezegd: Ik noem Je Jezus. Mijn Zoon, U Mijn enigst Kind, Ik noem U Jezus. Jezus, Die Naam heeft Hij ontvangen. Geliefden, zo is Hij op aarde gekomen met die Naam. En Zijn Naam vertegenwoordigde, schitterde het Wezen uit, want Hij had op de aarde kunnen komen om Zich te laten dienen. Hij had op de aarde kunnen komen om te heersen. Maar Hij zegt: Ik ben in de wereld gekomen om te dienen, niét om gediend te worden. O, hebt u dat geheim weleens ontdekt? Meestal zien we Jezus als Degene Die gediend wil worden. Nou, dat wil Hij in zekere zin ook, maar zo bedoel ik het niet. Ik bedoel het, zoals Hij het Zelf zegt: Ik kwam niet om te dienen. O mens, u kunt Mij nooit meer dienen, u kunt Mij nooit meer behagen door uw eigen werken. Daar is maar één weg om Mij te behagen, dat is op Mij te zien, Mijn heerlijkheid, Gods heerlijkheid te zien en u daarin te verlustigen voor eeuwig. Dat noemt de Bijbel in Hem geloven. Niet werken, maar geloven in Hem, Die goddelozen rechtvaardigt. Daarom kwam Ik. Hij is in de wereld gekomen. Hij had niets verloren en toch is Hij gaan zoeken. Hij is gaan zoeken dat Hij niet verloren had. Want Hij zegt: Ik ben gekomen om te zoeken dat verloren wás. Hij zegt niet: Ik ben gekomen om te zoeken dat Ik verloren had. Híj heeft het niet verloren. Wij zín wel verloren, maar dat is Zijn schuld niet. En nu is Hij gaan zoeken hetgeen verloren was. En zoeken is een vuil werk. Want Hij moet ons altijd weer zoeken, in de duisternis, in de modder van de zonde. Och, o Heiland, hoe gróót is Uwe liefde, dat Ge altijd weer zoekt en blijft zoeken. Hij vindt ons altijd weer daar, waar niemand ons zoeken wou en niemand ons ooit vinden kan. Hij zoekt ons, gescheiden van God, vervreemd van Zijn genade, in de buitenste, in de bitterste, in de donkerste diepte van onze zonde. Daar zoekt Hij ons. En dat kost Hem het leven. In die diepte van die ravijnen waar wij in gestort zijn, daar is Hij in afgedaald.

Welnu, geliefden, hebt u nu die heerlijkheid Gods weleens gezien op het aangezicht van Jezus Christus? De van God Gezalfde, Die gekomen is om te verlossen, om als Koning, om als Priester met Zijn bloed onze ongerechtigheid weg te nemen; om als die enige Leraar der gerechtigheid ons kennis te geven van die heerlijkheid van God. Is dat uw leven?

Luister goed, hiermee eindig ik. Hier staat: In het aangezicht van Jezus Christus. Wij moeten in ons leven persoonskennis van Christus leren krijgen. O zeker, ik veracht het hongeren en dorsten naar God niet. Hoe zou

ik ook? Jezus heeft gezegd: Zalig zijn ze, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid. Ik veracht het schreien naar de levende God, het zoeken naar het licht uit de duisternis niet. Ik veracht niet de ziel die treurt en die weent en die zegt: Ach, Christus ken ik niet, maar ik kan niet langer buiten God leven. Ik zoek de Heere of ik Hem ook vinden moge, want de wereld met al wat erin is, is me de dood geworden. Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God, van Wiens vriendelijk Aangezicht ik enkele stralen in mijn ziel opving. O, ik zeg, houd aan, grijp moed! Blijf de Heere verwachten. Blijf uitzien. Zo waarachtig als God het licht in de duisternis doet schijnen elke morgen, zo waarachtig zal Hij naar de trouw van Zijn genadeverbond niet verachten het hart, dat schreiend tot Hem vlucht. Maar om enige beständige troost te krijgen, om in een nieuw godzalig leven bestendig te mogen volharden, hebben we nodig in het Aangezicht van de Heere Jezus te zien en op dat Aangezicht de heerlijkheid Gods af te lezen. De heerlijkheid van Gods heiligheid, van Gods rechtvaardigheid en de heerlijkheid van Gods barmhartigheid en Gods liefde. Welnu geliefden, als we dan zó de heerlijkheid Gods mogen zien, ja dan begeren we van dag tot dag, van stap tot stap, te mogen voortgaan om Zijn beeltenis gelijkvormig te worden. Dan gaat het er niet alleen om van de dood, van het oordeel, van de rampzaligheid ontheven te worden. Maar dan gaat het er ons boven alles om: Ach, maak me Uw beeld gelijk. Dan is het ons uitzien, dat we, nu aanschouwende die heerlijkheid op het aangezicht van Jezus Christus, ook zo mogen zijn, zoals Hij. Dan gaan we de zonde haten en verlaten, niet om iets voor God te betekenen, maar om Zijn beeltenis te mogen dragen, omdat Hij ons lief gehad heeft met een eeuwige liefde. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.